

सर्गः १७ धूमादग्नेः शिखा पश्चादुदयादंशवो रवेः । सोऽ
 तीत्य तेजसां वृत्तिं सममेवोत्थितो गुणैः ॥ ३४ ॥ तं
 प्रीतिविशदैर्नेत्रैरन्वयुः पौरयोषितः । शरत्प्रसन्नै
 र्ज्योतिर्भिर्विभावय्य इवोडुपं ॥ ३५ ॥ अयोध्यादे
 वताश्चैनं प्रशस्तयतनार्चिताः । अनुदधुरनुध्येयं
 सान्निध्यैः प्रतिमागतैः ॥ ३६ ॥

धूमादिति । अग्नेः शिखा ज्वाला धूमात् पश्चात् धूमानन्तरं
 रवेः सूर्यस्य अंशवः किरणा उदयात् पश्चात् उभयत्र जायन्त
 इतिशेषः सोऽतिथिः तेजसां वक्त्रादीनां वृत्तिं स्वभावं अतीत्य
 अतिक्रम्य गुणैः शौर्यादिभिः समं सहैव उत्थित उदितः ॥ ३४ ॥
 तमिति । पौरयोषितः पौराङ्गनाः नेत्रैर्लोचनैस्तमतिथिं
 अन्वयुः अनुजग्मुः दृष्टवत्य इत्यर्थः किं० ने० प्रीतिविशदैः स्नेह
 प्रसन्नैः का इव शरत्प्रसन्नैः शरदि दोषैर्ज्योतिर्भिर्नक्षत्रैरुडुपं
 चन्द्रं विभावय्यो रात्रय इव ॥ ३५ ॥ अयोध्याति । अयोध्या
 देवताः च पुनरनुध्येयमनुग्राह्यमेनमतिथिं अनुधुरनु
 गृहीतवन्तः किं० अ प्रशस्तेषु पवित्रेषु आयतनेषु आलयेषु
 अर्चिताः पूजिताः पु० किं० प्रतिमागतैः प्रतिविम्बागतैः
 सान्निध्यैः सन्निधानैरुपलब्धिताः ॥ ३६ ॥